

Različak

Školska godina 2016./2017.

Broj 4

ŠKOLSKI LIST
OŠ IVANA GORANA KOVAČIĆA
CISTA VELIKA

Sadržaj

1. Mali školski dnevnik ... 4
2. Eko eko ... 26
3. Vjetre s Visočice ... 28
4. Male priče o velikim slovima ... 30
5. Svašta u mojoj glavi ... 36

6. Guliverova putovanja ... 51
7. Kod kuće je najgore ... 52
8. Čvrsto drži joy-stick ... 56
9. Twist na bazenu. ... 58
10. Sasvim sam popubertetio ... 60

O
V
T
S
I
S
D
R
J
A
K

Ravnatelj: Ivan Pleić, prof.

Izdavač: Osnovna škola Ivana Gorana Kovačića, Cista Velika
Cesta dr. Franje Tuđmana 60, 21244 Cista Velika

Telefon: 021/726-155

Faks: 021/ 339-015

E-mail: ured@os-igkovacica-cistavelika.skole.hr

Mrežne stranice: <http://os-igkovacica-cistavelika.skole.hr/>

Glavne urednice: Nives Bešić i Matilda Škare

Suradnici: učitelji predmetne i razredne nastave i učenici

Grafička priprema: Nives Bešić, prof.

Lektor: Matilda Škare, prof.

RIJEČ RAVNATELJA IVANA PLEIĆA

Dragi čitatelji!

Pozdravljam Vas u četvrtom broju školskog lista *Različak* koji ćete i ovaj put moći prolistati i pročitati u obliku e-časopisa na web stranici naše škole.

Nadam se kako će i ovaj broj našeg školskog lista ispuniti vaša očekivanja, čitajući obilje interesantnih, atraktivnih, zanimljivih i veselih priloga nastalih u pametnim glavicama naših vrijednih učenika.

Naravno, upoznat ćete se i s najnovijim događajima vezanim uz našu školu, mjesto, našim zajedničkim uspjesima i postignućima kojima se zaista možemo ponositi.

Cijenjeni čitatelji, neka ova škrinjica blaga, koja obiluje raznim dječjim izričajima, bude zrnce sreće, rasadnik obećavajućih rukoveti znanja, koja nam daju nadu u uspješnost naših mladih i njihovu prepoznatljivost u budućnosti.

Naša nastojanja u iskušanim metodama razvoja intelekta, kreativnosti, volje i vještina, i dalje ćemo razvijati u želji osposobljavanja kreativnih, snalažljivih i komunikativnih mladih ljudi – naših učenika.

Zadaća svih nas zajedno je da učenicima pomognemo u sretnom odrastanju i potaknemo im želju za kvalitetnim znanjem i umijećem savladavanja odgojno-obrazovnih procesa.

„Odgajamo djecu da zarana stvaraju i stvoreno da čuvaju!“ (Ante Dukić)

Mali školski dnevnik

Školska godina 2016./17.

OSNOVNA ŠKOLA IVANA GORANA KOVAČIĆA

CISTA VELIKA

NAZIV I SJEDIŠTE ŠKOLE

RAZREDNA KNJIGA B

OD I. DO VIII. RAZREDA OSNOVNE ŠKOLE

2016./2017.

RAZRED

ŠKOLSKA GODINA

3 850157 094561

UT-XI-1-43/B

Rujjan

5. 9.

Dragi dnevniče, ova školska godina mogla bi biti jako zanimljiva ...

Europski dan jezika obilježava se **26. rujna**. Učenici naše škole taj dan proveli su na zanimljiv način. Raspoređeni u skupine hrvatskog, engleskog i njemačkog jezika učenici su prezentirali sve što su naučili o jeziku kojeg predstavljaju.

Skupina **hrvatskog jezika** uz pomoć učiteljice Matilde Škare, pokazala je prezentaciju o različitostima hrvatskih narječja i različite zanimljivosti o hrvatskome jeziku. Učenici su interpretativno pročitali tekstove na trima narječjima i kratkim igrokom pokazali da se ne možemo uvijek najbolje razumjeti.

Igrokaz

Mate, Ivana i Marija P., 7. razred

Iz igrokaza

... **Mate:** A evo baš sam si mislil poslije podne kupit drot.

Ivana: Šta?? Kako misliš kupit policajca? Ja tebe ništa ne kapiran.

Mate: Pa lepo, zmem si kobilar i kupim drot.

Ivana: A šta ti je sad kobilar? Nije valjda kobila, toware jedan!

Mate: Ma kakav tovar, nemrem nikaj utovarat ti sad. Moram pojti ...

Engleski jezik predstavljale su dvije skupine.

Prva skupina koju je pripremao učitelj Mate Ćubić izrađivala je plakate o zemljama engleskog govornog područja (Australija i SAD) te su predstavili ostalim učenicima te dvije zemlje (zanimljivosti, jezične sličnosti i razlike...). Istaknuli su važnost koju engleski ima kao jezik koji nas povezuje s cijelim svijetom.

Druga skupina izradila je plakat s primjerima glasanja životinja i uz pomoć učiteljice Saše Čelan izvela rap verziju pjesme "Old MacDonald had a farm" s djelomično izmijenjenim tekstom, tako što su umjesto standardne ojkalice e/e/o uveli pitanje "What does it say?": 'What does a horse say?', 'What do the chickens say?...'

Učenici koji su predstavljali **njemački jezik** uz pomoć učiteljice Marine Pavlović, prezentirali su plakat "Deutsche Sprache - tolle Sprache". Naveli su nekoliko zanimljivih činjenica o njemačkom jeziku u zemljama njemačkog govornog područja, a na kraju su prikazali videouradak o načinu izrade plakata i razgovor s učenicima. Njemački jezik je među tri strana jezika koja se najviše uče u cijelome svijetu. Igrom slučaja zamalo je postao službeni jezik u SAD-u tijekom građanskog rata. Na plakatu su prikazana Njemačka, Austrija, Švicarska,

simboli njemačkih kulturnih obilježja te šaljive slike s interneta koje prikazuju stereotipe o njemačkom jeziku. Njemački jezik ponekad zvuči strogo u usporedbi s drugim jezicima (mariposa => Shmeterling), ali također pojednostavljuje brojne izraze iz drugih jezika (Pardon?, Please, Go ahead... => Bitte).

Listopad

5. 10.

Dragi dnevniče,

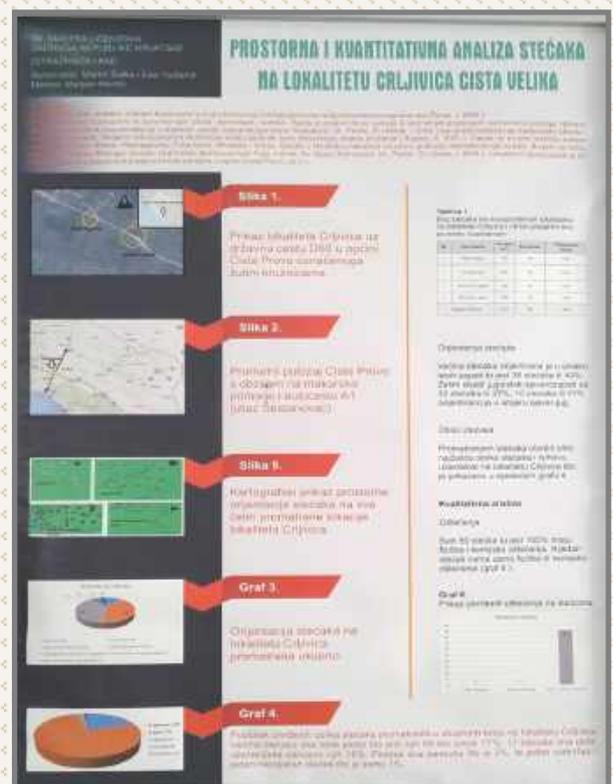
listopad je započeo uspjesima naših zadrugara

Naša zadruga Vrisak sudjelovala je na 28. smotri učeničkih zadruga Republike Hrvatske.

Učenice Dora M. i Emanuela M. predstavile su proizvode koje je zadruga vrijedno izradila: prirodni sapun, mirisna srca, mirisne vješalice, vrećice lavande, tekuće ekognojivo od lavande, stečke...)

Istraživački rad *Prostorna i kvantitativna analiza stećaka na lokalitetima Crljivica i Mala gomila u općini Cista Provo* učenika Martina Š. i Ivana V. proglašen je najboljim istraživačkim radom.

Kruh

Pletenica, perez ili slanac,
oduvijek su bili dobar znanac.
Pekar nam na znanje daje
da ih peče svaku večer.

Ja sam kruh života, Isus reče,
nikada ga nemoj baciti u smeće.

Tužne utješi radije,

daj im kruha da se slave.

Kruh je fin, ukusan i lijep,
Ponekad sladak kao med.

Sviđa mi se jako,
njega voli svatko.

Ivona Madunić, 3. razred

Odavno su naši učenici pokazali kako su njihova srca velika. Tako su i ove godine razveselili kruhom i slasticama korisnike Zajednice *Susret* – Terapijski centar Cista Velika i staračkog doma Zlatni dani.

Studeni

11. 11. Dragi dnevniče,

obilježili smo Mjesec hrvatske knjige, sjetili se ponosnog grada Vukovara.

TKO? Učenici

- Sara R. i Luka Z.

(5. razred)

- Marijan Ć. i Šime M. (6. razred)

- Ivana Ć. i Marija P.

(7. razred)

- Sara M. (8. razred)

ŠTO? Predstavljanje pročitanih knjiga

- Gavran, Miro: Svašta u mojoj glavi

- Šajatović, Ivona: Tajna ogrlice sa sedam rubina

- Jelačić Bužimski, Dubravko: Sportski život letećeg Martina

- Bach, Richard: Galeb Jonathan Livingston

*Ljubav prema njemu ne prestaje ni danas.
Ponos i nada ne gube se ni sada.*

6. 12. Dragi dnevniče,

u prosinac smo zakoračili veselo

Prosinač

**Nosi sv. Niko pune vreće, nema veće –
od dječje sreće!**

Božićne radionice

9. 12. Dragi dnevniče,

u školi je danas bilo veselo. Nakon nastave imali smo božićne radionice. Roditelji, učitelji i učenici pokazali su da se zajedničkim radom mogu napraviti vrijedni i lijepi ukrasi.

Božićna priredba

23. 12. Danas smo, napokon, ispratili prvo polugodište.

Počeli smo pjesmom,

nastavili igrokazima *Razgovor s pastirima*

i *Kako je zeko spasio Božić.*

Malo smo zapjevali na njemačkom,

onda malo recitali

i završili pjesmom, kako smo i počeli.

Sijecanj

Centar izvrsnosti iz
Matematike, Ivana
Ćubić, 7. i Marijan Cubić,

Županijsko natjecanje iz
Povijesti Jelena Rojnica,
8. razred

**Dragi
dnevniče,**
možda će neki
od naših učenika
jednom biti poz-
nate "face". Ma-
tematičari, pisci,
glumci, sportaši.
Možda se nađe
koji političar.

Županijsko natjecanje iz
Matematike Marijan
Cubić 6. razred

Vjeronaučna olimpijada (Marija P.,
Dora, Gabrijela, Mate i Marijan)

Županijsko natjecanje iz
Geografije Sime Madunić,
6. razred

LiDraNo (Mate, Sara M., Dora, Marija P.
i Ivana)

Drugo mjesto za najljepšu ljubavnu pjesmu osvojile su:

Ana Marija Madunić, 5. razred

Ana Vučemil, 6. razred

Jelena Rojnica, 8. razred

To je ljubav

Kad voliš ne možeš stati,
jer ljubav nikad neće prestati.
Srce ti tuče i kuca sto na sat,
i za nju il' njega kucat će svaki dan.

Držiš cvijeće ili čokoladu malu,
sve da usrećiš svoju dragu.
Žudiš za njom i dok spavaš,
pa misliš na nju i dok sanjaš.

14. 2.

Dragi dnevniče,

Danas je Valentinovo!

Kako li je lijepo biti zaljubljen!

Leptirići u trbuhu, a bube u glavi.

Baš je divno kad te ljubav preplavi.

Prvo

mjesto
za
najljepšu
ljubavnu
pjesmu

**Luka
Zelić, 5.
razred**

Valjica

28. 2. Dragi dnevniče

Petaši: igrokaz Moderna bajka

Šestaši: igrokaz U razredu

*Danas je
u školi
bilo
urnebesno!*

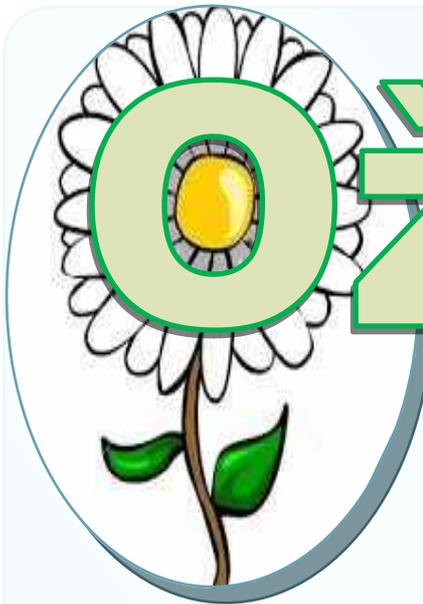
*Čudni
likovi
šetali su
hodnicima
škole ...*

Sedmaši: igrokaz Sudnica

Osmaši: igrokaz Snjeguljica

Ožujak

17. 3.

Dragi dnevniče,

osjeća se proljeće, a s njime dolaze mnoga događanja. S veseljem smo čekali legalno korištenje mobitela u školi. Za obilježavanje

Dana hrvatskog jezika učiteljice su napravili kviz. Za Dan škole bit će zanimljivo ... Idemo redom!

Mobitel u ruke

Znanje o jeziku

Brzina i vještina

Pobjednički tim

Pobjednički tim

**Zvonimir, Nediljko, Marija P.
i Karla**

Svidjelo mi se to što je u svakom timu bio bar jedan učenik iz svakog razreda (5.-8.) jer se onda svatko može sjetiti gradiva određenog razreda te tako možemo svi surađivati u odabiru točnog odgovora. Cijela ideja kviza mi se općenito jako svidjela.

Nediljko Š, pobjednički tim Tim 2

U mojoj ekipi bilo je interesantno. u svakom smislu timovi raznolikih karaktera.

(Marija P, Tim 2)

Lijepo je što sam mogla surađivati s ostalim učenicima iz škole.

(Marija R, Tim 4)

88
layers

Bilo je zabavno i edukativno. Volio bih to ponoviti. To je veliki pomak u nastavi.

(Mate, Tim 3)

Game PIN

Enter

Bilo mi je zanimljivo. Bila sam u timu s društvom iz drugih razreda. Sada sam bogatija za još jedno iskustvo.

(Nada, Tim 1)

Iako smo znali neke odgovore, bili smo brzopleti. Naučili smo da ne treba uvijek žuriti.

(Marijan, Tim 1)

Bilo je čak i smiješnih situacija, sigurno bih to ponovila.

(Gabrijela, Tim 5)

Jako mi se svidjela kreativnost nastavnica koje su došle do ideje da naprave kviz.

(Sara M, Tim 3)

Nismo pobijedili, ali smo bili vrlo uspješni. Bolji od nas jedino je bio Tim 2 koji je za nagradu dobio mjesec dana bez pisanja domaćeg rada iz Hrvatskoj jezika.

(Jelena, Tim 4)

22. 3. Dan škole

Dragi dnevniče,

imali smo radionice iz tehničke kulture i naučili ponešto o modelarstvu i CB radio-komunikaciji. Nećeš vjerovati, čak su nas i novinari posjetili! Bio je to sigurno dan za pamćenje.

Kreativne radionice

Modelarstvo

- Nisam precizno pilila pa sam zato dugo brusila. (Petra)
- Pri kraju rada pukla mi je pilica. (Luka)
- Napravila sam čašu za olovke. (Sara)
- Bili smo umorni od rada, ali trud se isplatio. (Paola)
- Predobrooooo! Ja bih ponovila! (Ana Marija)

CB komunikacija

- Naučio sam koristiti tokivoki i kako se snalaziti u prostoru, a da se ne izgubim. (Ivan M)
- Ovdje Alfa, nalazim se na kontrolnoj točki A, molim daljnje upute! (Andrija)
- Odredi azimut 100 i kreći se u tom smjeru (Ivana)

2. travnja

MEĐUNARODNI
DAN
DJEČJE KNJIGARSTVA

5. 4. Dragi dnevniče,

Pjesnik Tin Ujević rekao je da *knjiga nije hrana, ali je poslastica*. Obilježili smo važne datume vezane za knjige, književnost ...

ČITANJE
JE
SANJANJE

OTVORENIH
OČIJU

Travanj

Dan hrvatske knjige

Svjetski dan knjige i autorskih prava

**Za knjigoljupce
i sve one koji
vole istraživati.
Provjeri imaš li
QR čitač na pa-
metnom mobi-
telu.**

**Ako nemaš,
preuzmi iz trgo-
vine play neki
od QR čitača
(i-nigma, QR
Scanner ili dru-
gi) i kreni u pu-
stolovinu.**

Svibani

Što se dogodi kad prošlost susretne sadašnjost znaju zadrugari koji su 5. svibnja u Splitu na Županijskoj smotri učeničkih zadruga predstavili svoje proizvode. Spoj tradicionalnog i modernog ostvarili su na svom izložbenom prostoru.

24. 5.

Dragi dnevniče,
u našem vrtu izniknula
čudesna debla!
Otkrili smo u njima
neobične stanovnike

Što kažu mališani o knjižnici u vrtu:

Renea D.: Ona je lijepa i u njoj stoje knjige. Ona je čarobna.

Stjepan K.: Drvena i lijepa. Mogu učiti čitati.

Ivan V.: U deblima su ormarići, u ormarićima su knjige.

Lana C.: Puna je knjiga. Tiho je.

Gabrijel C. : Lijepo mjesto gdje se mogu čitati knjige.

Lipanj

14. 6.

Dragi dnevniče,

uskoro će zasluženi odmor. Otkako smo krenuli u školu lipanj nam je najdraži mjesec. Dugo toplo ljeto, sunce, more, plaža, igra ...

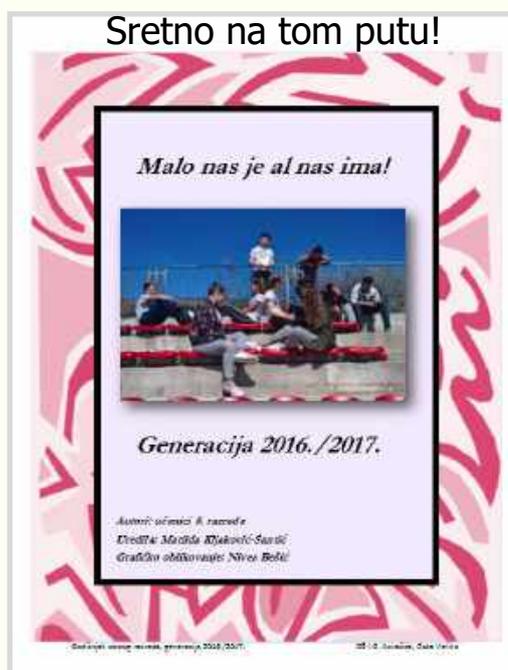
Učili smo, pisali, rješavali zadatke, izvodili pokuse, tipkali, pjevali, crtali, radili u školskom vrtu i došlo je vrijeme da se i mi malo odmorimo.

Ali, prije zadnjeg školskog zvona red je da se pozdravimo s osmašima. I ove godine osmaši su napravili Godišnjak.

Dragi osmaši!

Odlazite prema novim izazovima, vrijeme je da se suočite s odrastanjem. Biti odrastao znači suočiti se s novim krizama, a ne izbjeći ih.

Sretno na tom putu!

Članovi Zajednice Susret

Radionica - izrada narukvica

narukvice, a učenici 7. i 8. origami.

pokazali su nam kako izraditi zanimljive narukvice i ždralove od papira.

Učenici su bili podijeljeni u dvije skupine: učenici 5. i 6. razreda izrađivali su

Radionica - origami

Ova školska godina zadrugari-
ma će ostati u prelijepom sje-
ćanju. Priča o uspjehu na župa-
nijskoj smotri dobila je svoj na-
stavak. Početkom listopada
zadugarke Dora i Emanuela
zajedno su sa svojom mentori-
com Ivanom Balić sudjelovale
na 28. državnoj smotri učeničkih
zadruga u Zadru predstavljajući proizvode
naše zadruge. Zadugarke su bile ushićene.
Upoznavanje učenika iz drugih škola, skla-
panje novih prijateljstava i zaborav-
ljanje na knjige i školske obveze.
Sve su to one zaslužile: Emanuela
svojim radom i susretljivošću, a Dora
verbalnim sposobnostima i talentom
za predstavljanje škole. Na smotri su
nam se pridružili zadrugari Martin i
Ivan s mentorom Marijanom Maršićem. Mje-
secima smo se nadali njihovom ulasku u uži
izbor istraživačkih radova da bi na kraju do-
živjeli neočekivano. Naši skromni i jednos-
tavni zadrugari, sad srednjoškolci, održali su
kratko predavanje o čemu drugome, ako ne
o stećcima, i – pobijedili u kategoriji istraži-
vačkih radova osnovnih škola. Bio je to us-
pjehšan i nezaboravan tjedan za našu školu,
a dojmovi su se dugo slijekali.

Eko eko

I onda je stigla nova godina, a s njom i pri-
preme za županijsku smotru.

I ovaj put mora-
mo dati sve od
sebe i predstaviti
se u najljepšem
svjetlu. Odlučili
smo se za spaja-
nje prošlosti i sa-

dašnjosti izlaganjem novih i starih proizvo-
da, suvenira i praktičnih predmeta. Zauzeli
smo visoko 7. mjesto i vratili se kući pomalo
tužni što ne idemo dalje na državnu smotru,
ali ispunjeni znajući da smo sudjelovali i
predstavili se najbolje što smo mogli.

N

aš školski vrt
najljepši je u
proljeće kad
cvjetaju ruže

i pokosi se trava. Tada učenici Ekološke
skupine konačno dožive rezultat svoga

rada u vrtu tijekom cijele školske godi-
ne.

U okopavanju, zalijevanju i sadnji dobro-
voljno im se pridružuju učenici iz drugih
skupina izvannastavnih aktivnosti. Svi
učenici htjeli bi u vrt! Ne samo da uživa-
ju na svježem zraku nakon šest sati nas-

tave, već i pomažu svojim kolegama i učiteljici u održavanju ljepote vrta.

Nikome ne smeta što nema dovoljno alata za sve jer dok ima volje i predanosti, može se puno toga učiniti za školski okoliš.

Zadnjih mjesec dana najzanimljiviji dio školskoga vrta čini knjižnica. Da, dobro ste pročitali! Školska knjižnica u vrtu.

Mjesto objedinjenja prirode, bajki, odmora i ljubavi prema knjizi.

Ideju za tu knjižnicu dala je naša učiteljica Njemačkog jezika Ivana Živaljić koja nije samo na tome stala. Izra-

dila je projekt "Drvo znanja" i prijavila ga na natječaj "Naš doprinos zajednici" Zaklade "Kajo Dadić" i, naravno, uspjela! Zaklada je odobrila financiranje tog projekta kao građanske akcije kojoj je glavni cilj bio ustaljivanje navike čitanja kod djece i mladih u svakodnevnome životu. Knjižnica je izrađena od trupaca stabala koji su okomito

postavljeni i izdubljeni kako bi se u udubine posložile knjige. U izgradnji knjižnice najvi-

še su pridonijeli štíćenici Zajednice Susret Terapijskog centra iz Ciste Velike, djelatnici Hrvatskih šuma i naš domar. Iako naša knjižnica ima dovoljno knjiga koje bi se dale premjestiti u vrt, imali smo želju korištenjem masovnih medija pozvati sve ljude

dobre volje da se donacijom knjiga uključe u ovu vrijednu građansku akciju. I nismo pogriješili. Pristigle

su knjige iz Udruge *Pričigin*, nakladničkih kuća *Alfa*, *Naklada Ljevak*, *Školska knjiga* i *Profil – Klett* a bilo je i privatnih donacija. Dana 24. svibnja na zadovoljstvo svih učenika i učitelja svečano smo otvorili knjižnicu u vrtu. Odsada se svi učenici i slučajni prolaznici mogu odmoriti u hrastovoj hladovini našeg vrta s knjigom u ruci.

Učiteljica: Ivana Balić

Vjetre s Visočice

"Jugo će, kažu, oni što vide" ...

prikažemo rezultate i grafikone. Za sada to su samo zadnje četiri školske godine jer tekuća nije završila.

Bilježili smo vrijednosti sljedećih podataka: temperature, oborina, tlaka i vjetra.

Svi podaci objavljeni

su na mrežnim stranicama škole u modulu *Meteo*. Ovdje smo prikazali samo sažeti dio tog izvješća.

Učitelj:

Josip Ćubić

Hoće li biti bure, juga, kiše, snijega i ostalih meteoroloških pojava jednostavnije i brže vide učenici Meteorološke grupe.

Sve je počelo prije pet godina, točnije 12. svibnja 2012., kada je u rad puštena automatska meteorološka postaja.

Prošlih pet školskih godina redovito i marljivo prikupljali smo podatke, te je došlo vrijeme da napravimo njihovu analizu,

TEMPERATURA

Iz tablice je vidljivo da nas je Sunčana najviše grijala 2014./15. u mjesecu srpnju.

Šk. god.	Max. vrijednost (°C)	Min. vrijednost (°C)	Prosječna godišnja vrijednost (°C)
2012./13.	36,6 (kolovoz)	- 5,8 (veljača)	13,9
2013./14.	32,7 (lipanj)	- 4,3 (siječanj)	13,6
2014./15.	37,2 (srpanj)	- 8,5 (prosinac)	13,9
2015./16.	33,9 (rujan i lipanj)	- 6,2 (siječanj)	13,7

Kišobran smo često koristili, a u prosincu 2015. godine nije nam trebao.

Šk. god.	Maksimalno po mjesecima (mm/m ²)	Minimalno po mjesecima (mm/m ²)
2012./13.	288 (prosinac)	25,2 (kolovoz)
2013./14.	200 (veljača)	36,6 (ožujak)
2014./15.	244,8 (rujan)	12,6 (srpanj)
2015./16.	240,4 (listopad)	0 (prosinac)
Srednja vrijednost	243,3	18,6

OBORINE

VJETAR

TLAK

Ne tlače nas samo školske brige. Ponekad nas glava boli zbog razlika u atmosferskom tlaku. Razlika između maksimalnih i minimalnih vrijednosti zna biti oko 50 hPa.

Šk. god.	Max. vrijednost tlaka (hPa)	Min. vrijednost tlaka (hPa)
2012./13.	1026,2 (travanj)	981,3 (ožujak)
2013./14.	1033,5 (prosinac)	991,4 (siječanj)
2014./15.	1034,5 (veljača)	974,4 (studeni)
2015./16.	1037,1 (prosinac)	977,7 (studeni)

Male priče o velikim slovima

Razredna nastava

Pano učenika 3. razreda PŠ Cista Provo

Jesen

Jesen je tu, došla je u moj kraj. Šeta ulicama. U torbi nosi debeli kist i šarene boje. Svojim debelim kistom šara stabla, vinograde i polja. Jesen kuca na vrata i traži topli čaj i kolače. Svi joj vrata zatvaraju, zato što znaju da je jesen hladna i puna kišnih dana. Jeseni to ne smeta jer ona zna da je to istina, na to se već navikla. Jesen je nastavila sretna šarati i zabavljati se.

Mihaela Kusić, 3. razred

Medo u liječnika

Djed Medo: Dobar dan, Lave! Jedva sam došao do vas od ove visoke trave.

Lav: Zato što me ona skriva po danu i noći. Nego, recite mi, kako vam mogu pomoći?

Djed Medo: Dovodim vam svog unuka. Zadržajte mi puno muka.

Lav: Što vas muči? Recite mi sve! Liječnik sam čak i za malene!

Djed Medo: Moj unuk previše med jesti voli, bojim se da se ne razboli!

Lav: Ha ha, pa to je uvijek bilo tako! Medvjedi vole med opako!

Medvjedić: Eto vidiš, djede moj, meda mogu pojesti bezbroj.

Djed Medo: Bojim se da mu pčele male ne bi ubod zadale.

Medvjedić: Zato djede postojiš ti, da me možeš zaštititi.

Mirjana Madunić, 3. razred

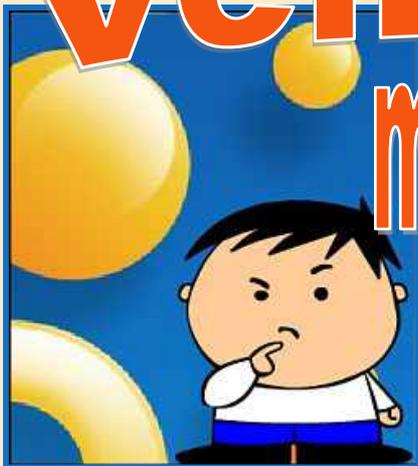
Radovi učenika 3. razreda PŠ Cista Provo

**“Mi smo
jako sitni,
ali zbog
toga nismo
manje
bitni!”**

velike ideje mudrih glavica

Što je medvjeđa usluga? (šteta prčinjena u dobroj namjeri)

Što je Babina Greda? (mjesto u Vukovarsko-srijemskoj županiji)

Morska škola

U dubinama, na dnu plavog mora, nalazi se morska škola. U olupini starog potonulog broda, nalazi se učionica. Puna je lijepih stvari. Na zidu je ploče, umjesto krede koriste kamen, a spužvu ionako imaju. Učiteljica im je Škarpina, malo je stroga, ali pravedna. Njeni učenici su plave i bijele ribe, hobotnice, ježinci i školjkaši. Škarpina ih uči morske predmete, morski jezik, matemati-

ku, morsko društvo, morsko pjevanje, morski likovni. Uči ih kako zaobići mreže, pravilno disati, roniti i plivati. Umjesto torbe nose školjku kamenicu. Najuspješniji su u morskom jeziku, a manje u matematici. U morsku školu rado idu svi đaci.

Siniša Madunić, 3. razred

Oproštajna

Jedna riječ HVALA
dosta nije,
za svu dobrotu
što se u vama krije.
Niti godine mogu izbljediti
ono što sam od vas uspjela naučiti.

Ne samo brojke, slova i znanje,
već nešto puno više.
Naučila sam voljeti sebe i druge.
Sada se pozdravljam s Vama
srcem prepunim tuge.

Na rastanku neću plakati,
niti ću suze liti.
S velikim osmijehom obećajem
nikad Vas neću zaboraviti!

Valentina Madunić, 4. razred

Svašta u mojoj glavi

Literarni i likovni radovi

... Jesen u meni ...

V

jetar grane njiše,

blizu su velike jesenske kiše.

Otpalo je lišće,

oblak se jedan
do drugog stišće.

Gledam kroz
prozor,

mali mi je obzor.

Izenada se spustila magla,

jako brza i nagla.

Ptice se sele,

gladne su, ništa nisu jele.

Prazne su žice,

odselile su sve ptice.

Sara Ribičić, 5. razred

Jesen nam dolazi.

Ljeto prolazi.

Lišće šušti pokraj puta.

Crvena jabuka viri iz kuta.

Vjetar šumori.

Potočić žubori.

Grožđe nas u berbu zove.

Jesen nam pokazuje slike
nove.

Pao je kesten.

Eto! To je jesen!

Ivana Čulić, 5. razred

Ljeto je zaspalo,

jesen je došla,

vjetar lagani splela,

oko moga sela.

U Cisti Provo

sve je novo sada,

šareno lišće sa staba
pada.

Sve se njišu grane,

stablo od hladnoće
brane.

Kad jesen kroz selo mi prođe,

želja za šetnjom odmah mi
dođe.

Ana Marija Madunić,

5. razred

Jesen je doba puno šarenih boja. Crvena, zelena i žuta prevladava naokolo svuda.

Voće zrelo, ukusno i slasno, beremo s voćaka svojih. Raznoliku zimnicu spremamo od voća i povrća raznog.

Ogrjev za zimske dane žurno se u kuće sprema. Toplija odjeća i obuća sve se češće iz ormara vadi.

Još poneki sunčani dan pruža nam šetnju i igru, dok nas kiša i zimska hladnoća ne potjera u topli dom.

Zvonimir Ribičić, 5. razred

Jako volim jesen.

Njezine šarene boje

svugdje su.

Ptice ju ne vole pa odlaze u tople krajeve.

Vjevericama je najdraže što su skupili žireve za zimnicu.

Lišće otpalo sa stabla.

Palo je na tlo.

Stablo je ostalo ranjeno i tužno. Sad ni ono ne voli jesen.

Mila Dajak, 5. razred

Dok u tvojoj tišini svirač svira, jesen te kao prijatelja bira.
Šarenilo se budi oko tebe, razveseli malo sebe.

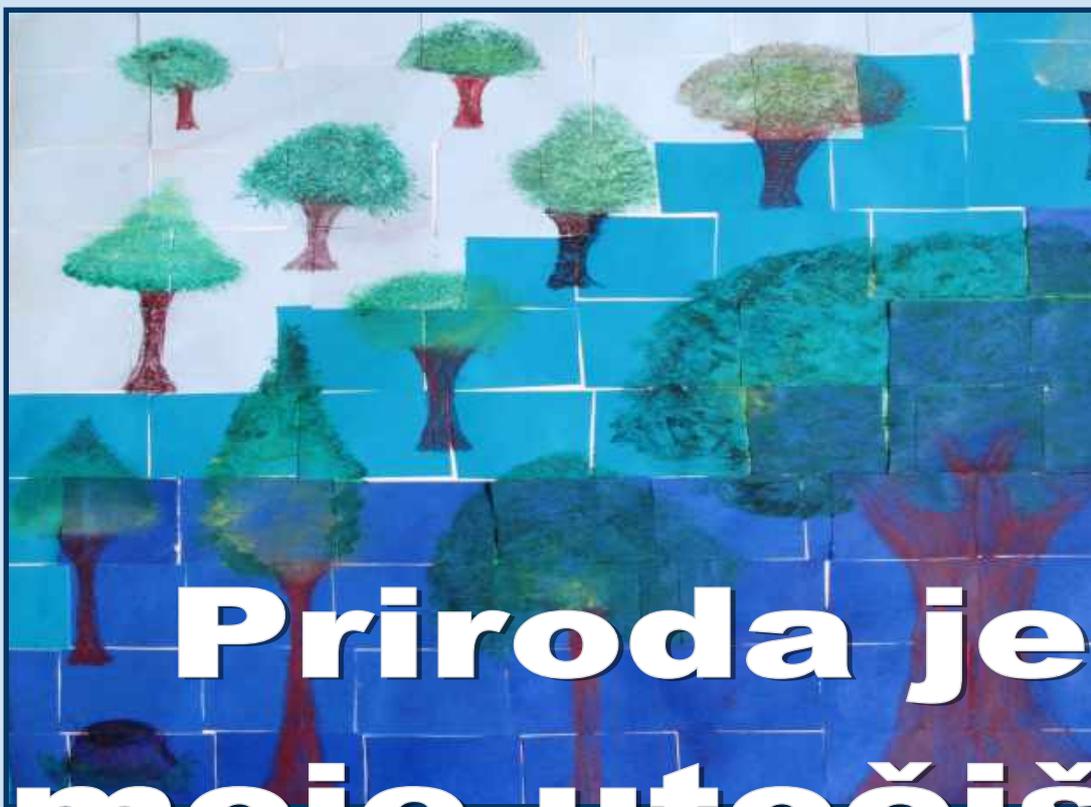
Sunce odlazi na put, dolazi nam vjetar krut.
Cvijeća više nema, nevjeme se sprema...

I dok oblaci dolaze dani brže prolaze.
Trava se povukla i cvijeće za sobom odvučla.

Jesen ti može prijatelj biti samo nemoj svoje osjećaje kriti!

Sara Madunić, 8. razred

Priroda je moje utočište

Ponekad sjednem... Razmišljam... O sebi... O životu... O onom što je bilo i što je moglo biti.

Ponekad se zapitam zašto je sada ovako, kada znam da je moglo biti drugačije. Neke stvari još uvijek ne mogu shvatiti. Nekako su mi nejasne i neobjašnjive.

Nejasno mi je i to moje razmišljanje općenito. Nisam sigurna treba li život ovako izgledati. Događaju li se neke stvari zbog mene ili pak zbog nekog drugog?

Uz toliko upoznatih ljudi teško je naći onu, onu pravu, onu koja će me razumjeti i biti tu kada je potrebno.

Teško je u ljudima pronaći taj neki izvor tišine koji mi je potreban jer ne mogu rije-

ći učiniti ono što bi mogao sami pogled. No, možda se i varam. Možda je to nemoguće tako lako pronaći u ljudima. Jer nisu ni oni onakvi kakvima se predstavljaju i kakvima se čine. Ne znam kome vjerovati, a kome ne.

Jedino što trenutno znam je to da ću taj potrebni izvor tišine prestati tražiti u ljudima. Uz toliko razmišljanja o tome shvatila sam gdje ga zapravo mogu pronaći. A to je priroda. Mjesto na kojem mogu sjediti sa samom sobom, mjesto na kojem se mogu potpuno predati i opet biti ja. Zvuči čudno. No, djeluje...

Sara Carević, 8. razred

Izvor tišine

Svi mi ponekad želimo biti sami, odvojiti se od ostalih i razmišljati o nečemu što je za nas posebno vrijedno ili pak o nečemu što nas muči.

Mene obično neki kišni i tmurni dani potaknu na razmišljanje o životu, no ovaj put vani je bilo sunčano, a ja sam ipak cijeli dan razmišljala kako želim biti sama.

Otišla sam van i dugo šetala. Odjednom, ugledala sam malu pticu. Bila je sama, odvojena od ostalih ptica iz jata. Tu sam stala i zagledala se u nju. Htjela sam joj doći bliže, no bojala sam se da će odletjeti. Bila je sasvim sama i tužna, baš kao i ja u tom trenutku.

Sjela sam na livadu i razmišljala kako ta ptica i ja zapravo imamo nešto zajedničko. Obuzela me želja da razgovaram s njom, ispričam joj sve što me muči. Pričala sam joj o svemu, o svojim problemima, ljudima koji su me razočarali i o onima koje volim. Ona me zbunjeno gledala, kao da mi želi nešto reći. Možda je i ona meni htjela ispričati svoje probleme, a možda je jednostavno nije ni zanimalo to sve što sam joj pričala.

Odjednom je nastala tišina. Ja više ništa nisam pričala, samo sam promatrala, u jednom trenutku pticu, u drugom trenutku sebe. Ona je bila moj izvor tišine, moje sedmo nebo u koje sam tada odletjela.

Jelena Rojnica, 8. razred

Nediljko Šitum, 8. razred

Put jedne pahulje

Evo je! Gle! Polako se iz kapljice kiše stvara pahulja. Još je do maloprije bila mala kapljica kiše koju su svi ljudi ljutito promatrali. A sada sve veseli, djecu i roditelje.

Tako mala pahulja, a tako puno ljudi razveseli. Vjetar je lagano otpuhao na njenu životnu stazu. Punu prepreka, radosti i tuge. Iako uplašena, duboko u sebi veselila se jer je znala da će na svom putu uveseliti barem nekoga. Doduše, neki je neće voljeti jer im zadaje probleme.

Prva stanica na njenom putu bilo je dvorište jedne škole. Tamo su je djeca kroz prozor zadivljeno gledala kako sa svojim sestricama veselo pleše na vjetru. I taj je zadatak ispunila, razveselila je djecu.

Druga stanica njenog puta bili su zatamnjeni prozori tvrtke. Kada su umorni i iscrpljeni radnici vidjeli prekrasni vrtlog pahulja i njenih sestrica lakše im je bilo podnositi radne sate koji sporo prolaze.

Eto ga! Drugi zadatak isto uspješno riješen. Na trećoj stanici nije bila baš lijepo dočekana. Bio je to travnjak u vrtu obitelji Horvat. Pahulja je bila tužna. Pomalo i razočarana. Nije htjela da njenom putu dođe kraj. Ona nije ni slutila da uvijek ima nade za nove prilike.

Odjednom, zapuše snažan vjetar koji je malu pahulju otpuhao daleko. Dao joj je novi polet u život. Novu priliku da nastavlja razveseljavati ljude sa svojim sestricama. Ona sada negdje daleko pleše na vjetru uživajući u svom novom životu i svom novom putu.

Ana Vučemil, 6. razred

Bitno je krenuti

Želim...sanjam...maštam! Želim biti velik, krenuti što prije svojim putem, svirati svoje vlastite note. Kad bih bio nogometaš pitam se, bih li bio uspješan, prosječan, koliko bih uspio postići u karijeri? Sanjam...Pun stadion, dres s brojem 5 na leđima, srce lupa sto na sat, a publika plješće cijeloj momčadi pa i meni. Još koju sekundu i početak će. Moja prva utakmica! Ostali igrači bodre me i smiruju. Maštam...

je na nogama i sve ovisi o nama. Igrač iz suprotnog tima napada, moram brzo reagirati. Uklizujem i driblam. Dodajem suigraču i utrčavam u napad.

Zabijam gol u zadnjoj minuti. Trčimo prema navijačima i slavimo. Sudac svira kraj, trčimo od veselja. Dižem pehar i konfeti lete. Budim se, razmišljam. Bitno je imati visoke ciljeve i nastojati ih ostvariti.

Igramo protiv poznatog kluba. Finale Lige prvaka. Cijeli stadion

Luka Mihael Zelić 5. razred

Učenici 5. razreda

Čovječe, pazi da ne ideš malen ispod zvijezda

Svi imamo priliku u životu pokazati se onakvima kakvima jesmo. No, mi odlučujemo kakvima ćemo se pokazati. U životu ne trebamo gledati druge i diviti se njihovoj sreći, već gledati sebe i stvoriti sami svoju sreću. Trebamo naučiti praštati svakome jer svatko zaslužuje drugu priliku. Tko zna, možda jednog dana baš ti budeš ona osoba kojoj se neće moći oprostiti.

Ne smijemo živjeti u prošlosti, jer kako ćemo onda stvarati budućnost? Ako susretnemo siromašnu osobu, ne smijemo joj se smijati glasno zbog neimaštine, već prići i osmjehnuti se, onako slatko, zbog njegove snage u srcu. Ne divimo se materijalnim stvarima jer one ne donose sreću! Divimo se ljudima koji žive u ljubavi, sreći i veselju jer oni znaju kako život može biti lijep i bez materijalnih stvari.

Znamo da život nije vječan na ovom svijetu, ali ima jedan svijet koji čeka svakoga od nas i on traje vječno. Trebamo živjeti *punim plućima* jer možda nećemo imati vremena ostvariti sve što smo htjeli.

Život je, kako kažu, kratak, ali ako ga cijeni-
mo može trajati onoliko koliko budemo htje-
li. Nije važno jesmo debeli ili mršavi, bogati
ili siromašni. Važno je da ne idemo maleni
ispod zvijezda. Biti malen nije visina našeg
tijela, već širina u našem srcu. Ako smo ma-
leni u srcu, kako ćemo onda opraštati, vese-
liti se?

Nema sreće onaj čovjek koji zatvara svoje
srce drugima, koji ne zna podijeliti svoju
sreću, ne zna cijiniti svakog čovjeka. Svi mi
možemo biti širokog srca, ako uistinu želi-
mo. Netko se rodi takav, a nekome treba
vremena da postane dobar čovjek. Važno je
znati da čovjek koji je dobar u srcu će dobro
i živjeti. Možda će nas nekad osuditi, iako
nismo krivi, i to će nas povrijediti. Tada mo-
ramo skupiti snagu i izdržati tu nepravdu.
Ne treba tada postati loša osoba, jer oholost
nas vodi nesreći. Samo ako si u srcu velik, u
životu ti nikada više ništa neće trebati.

Sara Madunić, 8 razred

Kako sam zavoljela knjige

Bilo je to jednog dana kad mi se nije dalo čitati lektiru. Stalno sam vrtjela stranice lektire, brojila ih i gledala slike. Tako sam pet dana sat vremena isto radila. Došlo je vrijeme da ju napokon pročitam jer me učiteljica trebala pitati. No, nije mi se dalo čitati. Odjednom, lektira progovori. Rekla mi je da je zanimljiva i da ju pročitam. Odgovorila sam da mi se ne da. Bila je uporna i rekla da čitam. Počela sam čitati, ali neka-ko preko volje. Čim sam pročitala prvo poglavlje odmah me počela zanimati.

U lektiri je bilo puno likova, kao recimo Koko, Zlatko i Pokle. Bila je toliko zanimljiva da sam se potpuno uživjela.

Kad sam pročitala lektiru već je pala noć. Pokrila sam se i zaspala. Sanjala sam da sam s Kokom u Parizu. Sve je bilo tako stvarno. Popeli smo se na Eiffelov toranj.

Vidjela sam Mona Lisu i mnoge druge znamenitosti. Baš kad sam htjela vidjeti francuske ljepote, probudila sam se. Nestalo je Pariza i Koka, ali i moje nezainteresiranosti za knjige.

Koko mi je pomogao da zavolim knjige.

Paola Ćubić, 5. razred

**Dora Madunić,
7. razred**

M
O
j
d
j
e
d

Sjedili smo... Ondje, na onoj klupi. Pričao mi je o svom djetinjstvu, o tome kako je on provodio vrijeme kao dijete. Bio je živahan uvijek, i ostao takav. Učio me mnogo toga. Bila sam sretna s njim. Sjećam se... Jednom, u školi sam imala problema. Došla sam kući, bila sam tužna. Sjedila sam u sobi, a iza vrata je dolazio zvuk njegovih stopala. Shvatio je da sam tužna, nisam mu trebala ni reći, poznavao me jako dobro. Nije znao o čemu je riječ, ali znao je što treba reći da me utješi. Uvijek je znao one prave riječi, one koje bi mi baš u tom trenutku bile potrebne. Mnogo puta bih se pitala kako je to uspijevao. Nikad to nisam otkrila, jedino što znam jest da će mi mnogo nedostajati. Te njegove riječi, njegov osmijeh, njegovo prisustvo, svaka igra s njim. Sve vezano za njega.

Sara Madunić, 8. razred

Nedostajat će ... A sad? Sad imam samo uspomene. Uspomene na njega, na njegove riječi, njegov pogled, njegov izraz lica koji je uvijek govorio da treba biti nasmijan, da uvijek treba na sve gledati pozitivno. Možda se u školi nisam sa svima najbolje slagala, možda je u mom životu bilo tužnijih dana, možda nije sve izgledalo kao u bajci, ali zato sam uvijek uz sebe imala njega, osobu koja bi me uvijek nasmijala i znala što i kada reći.

Imala sam. Više ne. Sada imam samo uspomene i veliki dio u srcu koji kuca za njega. Mog najboljeg djeda.

Sara Madunić,

6. razred

Dovoljno je da čovjek poželi i da krene

Potrebno je imati snage i krenuti. Kada nešto jako želiš onda to nije teško. Treba se truditi i puno vježbati. Ponekad se osjećam kao da neću uspjeti, ali onda skupim snagu i krenem dalje. Najčešće je to s vježbanjem sviranja klavira. Kad dobijem tešku skladbu prvo mislim da to nikada neću izvježbati. Onda se sjetim da sam to mislila i za prethodne skladbe, a svejedno sam ih savladala. To me vuče naprijed, kao neka nevidljiva sila. U školi

imamo težih i lakših dana. Čovjek sve može kad nešto jako voli i želi. Svi sve možemo!

Dobar primjer svi su naši sportaši. Osvojili su medalje zato što ih ništa nije ometalo kada su išli prema svome cilju. Sigurno im se nekada nije dalo ustati ujutro. U takvim situacijama samo skupimo snagu i idemo dalje. Najvažnije je ne odustajati!

Mila Dajak, 5. razred

Prijateljsko srce

Kada sam bila mala mislila sam da je srce neka igračka koju svaki čovjek ima. Mislila sam da je lako održati prijateljstvo, ali kasnije sam shvatila da je teško maknuti kamen sa srca kada povrijediš svoju prijateljicu. Meni moja prijateljica znači puno jer sam bila usamljena kada sam bila mala. Nisam imala prijatelje, već sam se igrala sama po cijele dane. Godine su prolazile i napokon sam pošla u školu. Ali, i dalje sam bila tužna, sve dok se jednog dana nisam počela družiti s Paolom. Osjećala sam da moje staro usamljeno srce više ne vene i da iz njega raste novo, prijateljsko srce. Zato, prije nego što povrijedite prijateljicu, razmislite koliko vam ona samo znači.

Ana Marija Madunić, 5. razred

Svatko kroči svojom cestom

Život je jedna duga cesta puna rupa, prepreka i zavoja koji dođu neočekivano, a mi u njih uletimo prevelikom brzinom. Ta nepredvidiva cesta dijeli se na bezbroj smjerova i pravaca koji nas vode ka životnom cilju ili propasti. Svatko, ali baš svatko ide svojim smjerom koji sam bira. To je teška odluka, ali mi sami odlučujemo kako, kada i kamo ćemo krenuti. Smjer koji odaberemo nije važan samo nama i ne utječe samo na nas. Vezan je za sve ljude oko nas.

Za našu obitelj, poznanike, prijatelje pa i za neprijatelje. Dva su glavna i osnovna smjera, a jedan od njih bit će nam glavni oslonac i smjernica u životu. Smjer dobrote i zlobe. Smjer zlobe zasnovan je na svađi, lažima, vrijeđanju i drugim lošim djelima. Trebali bismo odabrati put svjetla, a ne tame. Trebamo put koji nam neće škoditi i koji će nam olakšati i uljepšati život. Stoga, moramo imati čvrst i snažan stav i ne smijemo biti naivni. Na cesti života trebamo pronaći svoj pravi put i po njemu hrabro i neustrašivo kročiti cijeli život.

Petar Čubić, 6. razred

Ivana Čubić, 7. razred

Majka domovina

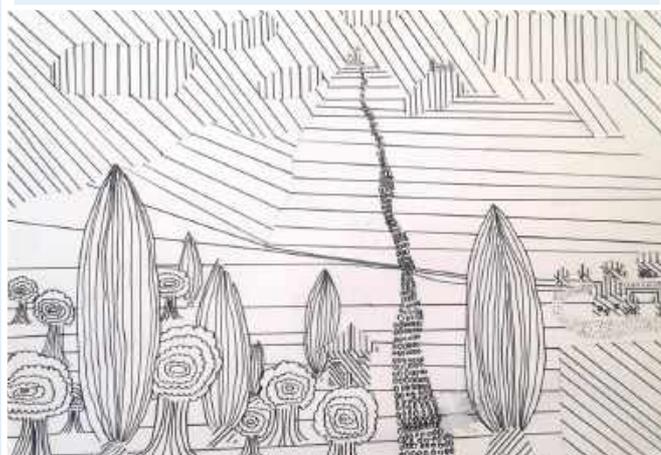
Kad sam bio mali i pravio prve korake, tata me učio što znači ljubav prema domovini. U to vrijeme trajao je rat za domovinsku neovisnost. Ništa mi nije bilo jasno. Zašto tata izbiva iz kuće, zašto oblači tu čudnu odjeću i zašto mama do kasnih sati plače i moli. Zbunjeno i prestrašeno privijao bih se uz majku. Jedne večeri, dok sam pokušavao zaspati u majčinu krilu, na vratima se pojavio otac. Bio je prašnjav i nevoljan. Malo smo se prestrašili. Tada mi je na glavu stavio kapu s prekrasnim grbom. Grbom moje domovine, za koju su mnogi dali živote. Sjeo je po-

Svatko od nas može se promijeniti, samo je pitanje je li to stvarno istinski želi. Kad bi se svatko od nas barem malo promijenio na bolje sve bi bilo drugačije. No, nije sve tako jednostavno. Ljudi su čudesna stvorenja. Malo njih vidi svoje mane i pogreške, a upravo to i jest najveći problem. Osuđujemo jedni druge, a zapravo smo i sami takvi, grešni, samo to ne vidimo. Ja sam samo jedna obična učenica. Ne mogu promijeniti svijet, ali mogu promijeniti sebe, barem malo. Svi bismo to trebali pokušati, jer puno malih ljudi čini jedan veliki slap. Kad bismo svi

Mijenjajući sebe, mijenjamo svijet

kraj nas i pričao nam doživljaje s bojišnice. Kada je rat završio i kada sam porastao, shvatio sam što su značila očeva izbivanja. Značila su slobodu. Slobodu u kojoj nema majčina plača ni dječjeg vriska. Odrastanje i življenje u slobodnoj domovini je kao život s majkom.

Ante Madunić, 8. razred

Marijan Ćubić, 6. razred

bili jedna malena iskrena kapljica u slapu, slap bi bio prekrasan. Bio bi zajednica ljudi koji se vole i poštuju te cijene jedni druge. Stoga šaljem poruku svim ljudima da pokušaju promijeniti sebe, a ne svijet. Jer, svijet je savršen upravo ovakav kakav jest, samo smo mi ti koji ga pomalo uništavamo svojim ponašanjem i neljudskim djelima. Mijenjajte sebe! Vidjet ćete kako sve ide svojim tokom i kako bez predrasuda i mržnje svijet odmah postaje još ljepše mjesto za život.

Tamara Madunić, 7. razred

SNOVI SU MOJ BIJEG OD STVARNOSTI

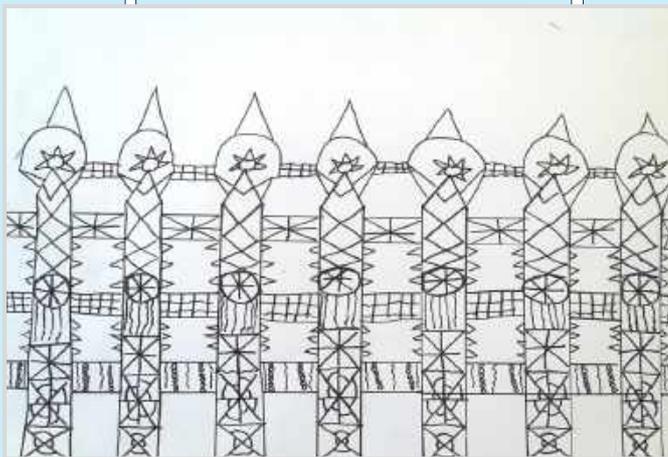
Ponekad je stvarnost ono što nas ubija... Nešto što nas zna uništiti. Ponekad je jednostavno tako teška, zaboli i ne da nam mira. Stvarnost je zato teško objasniti.

Ponekad pokušam pobjeći od te svoje stvarnosti... Ali, jako ju je teško izbjeći. Pokušavam koliko god mogu

jer ponekad stvarno zaboli. Stvarnost najviše ubija onda kada slobodno vrijeme provodimo sami, kad imamo previše vremena razmišljati o svemu. Tada imamo priliku čistije vidjeti tu stvarnost. U

glavi nam sve bude jasnije, bez obzira željeli mi to ili ne. Ona ne pita što mi želimo, nego radi po svom. Bez obzira na njenu jačinu, ne dam joj da uvijek pobijedi. Znam da mogu biti jača od nje, znam da joj se mogu suprotstaviti, ali samo ako to dovoljno želim. Zato često poželim biti u nekom drugom svijetu i sjetim se da za mene postoji i druga stvarnost, snovi. Uvijek mogu sanjati. Sanjati da će je-

dnog dana sve biti bolje... Sanjati onakav život kakav želim... Za takav život potrebno se boriti, jer snovi su ništa ako ih ne ostvarujemo, a za ostvarivanje snova potrebno je nikada ne odustajati. To sam čvrsto odlučila! Sanjam, sanjam nešto posebno i iznova sebi ponavljam da ću svoje snove ostvariti. I

nikakva stvarnost me u tome ne može spriječiti. Moja stvarnost jednom će biti baš onakva kakva želim da bude... Za svoje snove u nekoj ljepšoj stvarnosti ću se boriti! Mnogo puta sam razmišljala o tome kako snovi ne mogu ništa promijeniti, ali shvatila sam da ipak mogu. Bar na trenutak odvedu me baš ondje gdje bih htjela biti, ondje gdje nema nikakvih problema. Za-

to uvijek trebam sanjati i misliti pozitivno, imati vjere u sebe i nadati se, boriti se za ono što želim... Jer doći će vrijeme za ostvarivanje snova, samo trebam biti strpljiva i čekati i nikada ne gubiti nadu, jer ako nemam nade manje su šanse za pobjeđivanje loše stvarnosti i ostvarivanje boljih snova. Što god se dogodilo ostajem

jaka i borim se za svoje snove jer ako ne ću ja tko će ?!

Snovi mogu biti jači od sumorne stvarnosti i mogu je promijeniti, ali za to je potrebna velika želja i trud, jer nitko osim mene ne može upravljati mojim živo-

tom. Iako se čini nemoguće, moguće je, snovi mogu promijeniti sve ... Samo treba vjerovati u snove i vjerovati u sebe!

**Antonela Madunić,
8. razred**

Bog svima! Moje ime je Tin. Ako vas zanimaju moje osobine, razigran sam, znatiželjan i još uvijek malen. Idem u 3. razred osnovne škole. Često odlutam od kuće u nadi za pronalaskom nepoznatog, neotkrivenog. Obično idem u šumu, tu prostranu šumu iznad moga sela. Mislim da sam je već dosta prošao u ove tri godine svoga istraživanja. Mami kažem da idem šetati ili da idem prijatelju, a zapravo odem u potragu za neotkrivenim. Prve dvije godine nastajala je uzbuna oko moga nestanka, no kasnije su se roditelji naviknuli i znali su za moju lažnu šetnju. Obično smišljam nazive za svoje „operacije“. Današnja operacija je „Odlazak do dna mora“. Ne znam kako to izvesti, no imam svoju uštedevinu od koje ću kupiti kisik. On mi je najpotrebniji. Ma, neeee! Ovo je nemoguće za običnog malog trećaša. Hej, pa imam ideju! Današnja operacija je „Odlazak na drugi kraj svijeta“. Da, to je to! To je pustolovina moga života. No, koliko košta karta za let avionom, a koliko za autobus do zračne luke? Mislim da sam neću moći putovati avionom. Hmm... O, daaa! Odlično je što sam tako pametan i snalažljiv. Rješenje je moj punoljetni braco. Moj dragi braco! Zapravo, drag mi je samo ako mi nešto treba, a inače je... Ah, suzdržat

ću se. Moram najprije pitati mamu i tatu, a onda i bracu. Pa ipak su praznici. Moraju me pustiti! Brat ionako voli putovati pa ću to smatrati riješenim. Odmah idem pitati mamu.

Naravno, rekla je da će razmisliti i pitati brata. I pitala je. Brat je pristao, zapravo oduševio se. Sva

Velike pustolovine malog Tina

sreća! Brat i ja već smo počeli razgovarati o putovanju i čekali mamino i tatino odobrenje. Odjednom se pojavila mama i pozvala brata u sobu na razgovor. Trudio sam se čuti što više od njihovog razgovora, no nisam uspio ništa. Nakon nekoliko minuta, brat je izašao iz sobe i prilazio mi smješkajući se. Znao sam da donosi neke dobre vijesti. Pokazivao je palac prema gore. Odmah smo spakirali kovčege te zamolili tatu da nam kupi karte za Australiju! Da, Australiju. Kako lijepo zvuči. Spakirali smo odjeću za sva godišnja doba s obzirom na to da sam čitao da je tamo drugačije godišnje doba od našeg. Da se puno ne mislim koju odjeću ću ponijeti, svu sam ponio. Sad se samo trebam dobro naspavati za taj veliki dan... I napokon je stigao. Brat i ja krenuli smo autobusom do splitske zračne luke. Pozdravili smo se s roditeljima i krenuli. Vozili smo se oko 4 sata i stigli. Upravo se ukrcavamo u avion. Ovo mi je prva

vožnja avionom, a brat se već par puta vozio jer je nogometaš pa često putuje.

Prošla su već skoro dva dana. Stigli smo do ujaka. On živi u Australiji. U njih je bila zima. Brat i ja najprije smo se dobro naspavali, a onda i najeli. Poslije ručka brat i ja odlučili smo prošetati s rodi-

com, 15-godišnjom ujakovom kćeri. Pričala je hrvatski. Putem smo razgovarali o

mногоčemu i saznali mnoge stvari kao i to da su brat i roditelji također znatiželjni i razigrani kao i ja. Brat se uvijek preda mnom pravio nekakav frajer, a zapravo je kao i ja. Odlučili smo krenuti u malu pustolovinu. Zaputali smo se prema nekoj šumici koju roditelji nisu poznavali mnogo - bila je par puta. Nakon nekog vremena, naiđosmo na močvaru, jakoo veliku močvaru do koje je ogromna, duboka rupa. Zapravo, padnemo li, nema nas više. Išli smo malo dublje kroz močvaru. Naišli smo na veliko trnje od kojeg se nije vidjelo je li rupa i dalje blizu nas. Odjednom, poskliznuo sam se i počeo padati i odjednom... Probudih se. Naravno, sve je to bio samo običan, neostvariv san. Mama mi nikada ne bi dopustila putovati tako daleko. Da je barem sve bilo stvarno! Da bar. No, još sam premalen za tako velike pustolovine.

Marija Pleić, 7. razred

Nebeska škola

Što sve
oblaci u
školi uče?

Uče, kako
se s vjetrom boriti,
kako se u sive oblake
pretvoriti,
kišu, snijeg kako će stvarati,
kako će munjama nebo parati.
Uče i kako nebom jedriti, nakon kiše kako razvedriti.
Ipak, najviše se vole igrati,
vedre osmijehe svima darivati.

Ivana Čulić, 5. razred

cesta

Život je kao cesta,
nekom gusta, nekom pusta.

Nekima je zakrivljena,
nekima ravna.

Budi dobar i znaj
da te čeka sretan kraj!

Budi nepošten i zao
i onda će ti biti jao!

Po cesti također automobili
voze

boje crvene, žute, bijele i roze.

Preko zebre prelaze pješaci
također smiju i mali đaci.

Sara Ribičić, 5. razred

proljeće

Tratinčice izlaze, maslačci se bude,
ptice se lijepom cvijetu čude.
Iz hladnih krajeva ptice se vraćaju,
a stabla zelena jedno drugo traćaju.

Visibaba novu frizuru pravi,
pčelice joj stalno zuje po glavi.
Sve oko nas u punom sjaju cvjeta,
divnog li tog proljetnog svijeta!

Luka Ribičić 6. razred

samoća

Sve je ubrzano, svi negdje žure. Nemaju vremena za sebe. Pa tako i ja. Stojim na ulici i čekam autobus za školu. Nakon toga trening, zadaci, lektire, ispiti... Razmišljam kako bi bilo lijepo da sam sama, daleko od svih briga. Da me ne okružuju brze ceste i nepoznati ljudi. Odlučila sam zavoljeti samoću, jednostavno negdje pobjeći i uživati u prirodi. I jesam... Od danas su mi inspiracija rijeke i stabla, a prijatelji životinje.

Ana Vučemil, 6. razred

U srcu Ciste smjestilo se mjesto, koje svojom poviješću uljepšava sadašnjost. Nekada je to bila crkva, a sada iako su samo kamenja, ipak imaju svoju priču... Priču koja se danas prenosi s koljena na koljeno... Nekada su vjernici tu išli svoje želje prenositi Bogu, a danas su njihove kosti upravo tu pronašle svoj vječni mir. Danas su nam predmeti pronađeni na tom prostoru podsjetnici na način njihovog života i vrijedne arheološke uspomene. Njihov život ugasio se na tom mjestu, ali i dalje živi u pričama svakog stanovnika Ciste.

Literarno-novinarska skupina

Dana 17.5.2017. uputili smo se na Crkvine. Na ulazu nas je dočekala arheološka karta koja nije baš bila u dobrom stanju. Saznali smo da se lokalitet zove *Crkvine* jer je prije ondje bila crkva. Saznali smo da su gradine bile važne za promet. Neke od gradina su: Madunića-Blebića u Cisti Provo i Čelanova gradina. Oko gradine, a s objiju strana rimske prometnice, formiralo se naselje *Trono*. Na tom području pronađeni su različiti antički objekti. Pronađena je brončana figurica Afrodite-Venera. Tijekom 5. i 6. stoljeća na istim temeljima sagrađene su tri različite sakralne građevine: dvije bazilike i crkva s tro-lisnim svetištem. Tijekom seobe naroda *Crkvine* su razrušene i napuštene. Kršćansko svetište s grobljem premješteno je na područje crkve sv. Jakova. Ovaj posjet *Crkvinama* jako nam se svidio jer smo vidjeli zanimljive ostatke iz 6. i 7. stoljeća i saznali nešto novo.

Guliverova putovanja

Engleski jezik

Our fieldtrip

Our class began its fieldtrip to Zagreb in the middle of April. We went to visit the beautiful capital of Croatia. All of us were very excited that we will spend the next four days together.

On the first day, after a long trip, we arrived to our hotel, "Zagi", which fulfilled all our expectations. The next day, we visited the Krapina Neanderthal Museum which was very interesting. After that, we went to see the Trakošćan castle. The castle was magnificent and we loved seeing all the different rooms that were used a long time ago.

We visited Marija Bistrica next and it was lovely, but we didn't have enough time to see everything we wanted. At the end of this long day we visi-

ted Oršić castle where we had an amazing museum guide. She told us all about Matija Gubec and his rebellion. It was very interesting.

On the third day we visited the capital of our country,

Zagreb. We went to the Technical Museum where we did a lot of experiments and learned about Nikola Tesla. Then, there was the Archaeological Museum where we found out a lot about ancient people that lived in Croatia. We didn't have enough time to see everything that we wanted and that was a little disappointing, but the city is really big and there were so many things to see. In the afternoon, we had some

free time that we spent in a shopping mall.

That was great! And that was the end of our fieldtrip. We started our journey home. We saw a lot of interesting

things and we would love to go again. But next time, we'll plan our fieldtrip!

Sara Madunić i

Jelena Rojnica

Učitelj: Mate Ćubić

Kod kuće je najgore

Izvanučionička nastava

Split

U utorak 4. travnja bili smo na satu, ali ne na nastavnom nego na *Kazališnom satu*. Upravo to naziv je predstave koju smo gledali u

Gradskom kazalištu mladih.

Glumci su nam na zabavan i zanimljiv način pokazali kako nastaje kazališna predstava. Spoj zanimljivih dosjetki, različitih uloga i pristupa glumi te interakcija s publikom učinila je ovaj sat vrijedan pažnje.

Bilo je zabavno i smiješno.
Luka Mihael Z., 5. razred

Predstava je bila toliko dobra da je svakog bolio stomak od smijeha.
Sara M., 6. razred

UPOZORENJE!

Za vrijeme predstave ne smije se fotografirati ni snimati. Ove fotografije nastale su prije predstave, nijedan glumac, učenik i učitelj nisu ozlijeđeni, a scena i sjedala nisu oštećena.

U Etnografskom muzeju

Vidjeli smo puno novih-starih i zanimljivih stvari i naučili smo mnogo o životu starijih generacija.

Ana Vučemil, 6. razred

Katuni—Prpuša

26. travnja održana je zanimljiva nastava Fizi- ke, Tehničke kulture i Informatike u vjetropar- ku *Katuni*. Vidjeli smo 12 vjetroelektrana (vjetrenjača) ukupne snage 34,5 MW (svaki generator maksimalne snage 2,85 MW) čija je investicija preko 30 milijuna €. Vjetrenjače su visoke 100 metara (nosač), duljina krila elise 50,5 metara. Masa jedne vjetrenjače je oko 100 tona, a masa temelja na koju je učvršćena je oko 1000 tona. U temelje je ugrađeno oko 430 m³ betona i oko 50 m³ željezne armature.

Sve ovo i još mnogo toga ispričali su nam dje- latnici Vjetroparka.

U nastavku teksta neka su od pitanja koja su nam bila posebno zanimljiva i odgovori koje smo na njih dobili.

Marija: Prilikom odlaska do vrha vjetrenjača koje sve opasnosti postoje?

Djelatnik 1.: Dehidracija, padovi s visine, pre- forsiranje ...

Mate: Postoji li opasnost za životinje?

Djelatnik 2.: Ne postoji, osim za šišmiše koji prilikom hvatanja kukaca na čeličnim stupovi- ma stradaju od elisa.

Andrija: Koliku buku proizvode vjetrenjače?

Djelatnik 1.: Proizvode buku od 35 dB, to je u prosjeku kao ljudski govor.

Marija: Zašto vjetre- njače imaju tri krila i postoje li iznimke?

Djelatnik 2.: Iznimke postoje, ali najstabilni- je su te s tri krila.

Mate: Kako vam se dojavljuje kvar na vje- trenjači?

Djelatnik 1.: Pomoću softvera koji šalje podat- ke u centralu.

Andrija: Što s vjetrenjačama kad prestanu radi- ti?

Djelatnik 3.: Svi dijelovi vjetrenjače se reciklira- ju.

Marija: Šalje li se struja koja se proizvela ovdje na točno određena područja?

Djelatnik 3.: Šalje se po Hrvatskoj i izvozi se.

Andrija: Je li se kad dogodio slučaj pada vjetre- njače?

Djelatnik 1.: Da, takav slučaj zabilježen je u Norveškoj.

Učenici:

**Marija Pleić, Andrija Kegalj i Mate Ribičić;
7. razred**

*Mala moja na Prpuši vitra,
ima struje i za pola svita.*

Ekскурzija Hrvatsko zagorje i Zagreb

Neandertalci su bili mali rastom, ali jaki i snažni.

"Navik on živi ki zgine pošteno."

Usidren u klupu čeka da mu netko pruži ruku.

Bilo je to zanimljivo putovanje. Puno smo toga vidjeli, naučili i radosni se vratili kući. Bez obzira što kažu i pišu, nama je ipak kod kuće najbolje.

U Ivaninoj kući sve je bajkovito.

Dražen Petrović, bio je i ostao uzor mladima!

Pušćaj vanka!

Nisu loše krempite!

Vukovar

Kad sam došao u grad jedva sam čekao vidjeti Vodotoranj jer me on najviše dojmio. Posjetom bolnice nisam mogao izaći, a da ne pustim suzu, znajući kako je većina ranjenika završila svoj životni put na Ovčari. Posjetili smo Križ na Dunavu gdje smo saznali još neke informacije o ratu.

Mate M., 8. razred

Posjetili smo Muzej vučedolske kulture gdje smo razgledavali kako su prije

ljudi iz Grada Heroja živjeli teško i siromašno.

**Ivan V.,
8. razred**

Himna našeg putovanja bila je pjesma **Bila boja** pa nam je uz pjesmu cijeli put bio puno zabavniji.

**Obojili smo
Korkyra Melainiu
(crnu Korčulu)
bijelom bojom.**

U Stonu sam vidio zidine i saznao da su po dužini druge na svijetu.

Siniša M., 3. razred

Ovo je bio moj prvi posjet otoku Korčuli. Najviše me oduševio pogled s kuće Marka Pola.

Marija M., 7 razred

Čvrsto drži joy-stick

Sony Playstation obitelj je konzola koja je nastala u japanskoj tvrtki tijekom 1990-ih godina. Puštena je u prodaju tek nakon par godina. Do 2006. Playstation je prodao 100 milijuna primjeraka konzole PlayStation 1 što ju čini najprodavanijom konzolom na cijelom svijetu (1.5 milijardi primjeraka u istom periodu).

Igre koje su izašle nakon puštanja

PlayStationa 1 u prodaju, te su također jako popularne i danas, su: Spyro, Crash Bandicoot, Gran Turismo 1, vrlo poznati Tekken te također prvi dijelovi popularne trkaće igre Need for Speed.

Današnja djeca i ne igraju na tako starim konzolama jer postoje novije igre koje su zanimljivije kod mlađih „gamera“. Kod starijih igrača ove stare igre sigurno bude nostalgiju

kad čuju za njih ili odigraju jednu od igara koju su igrali prije 10 godina. Playstation je kao sama konzola doživjela veliki napredak zbog njihove nove konzole, **PlayStation 2**.

PlayStation 2 je najprodavanija konzola na cijelom svijetu te ga neka djeca posjeduju i dan danas. Nakon puštanja te konzole u prodaju tvrtka Sony dobila je mnoge nagrade za najbolju, najprodavaniju te najtraženiju konzolu. Neke od popularnijih naslova koji su proslavili samu konzolu su: Grand Theft Auto (GTA): San

Andreas koja je vrlo popularna igra te mislim da svaki mladi ili stariji „gamer“ zna za tu igru. Isto tako tu su i ostali naslovi koji se mogu zaigrati na toj konzoli a to su: Need for Speed: Most Wanted, God of War, Call of Duty za koju su svi sigurno čuli, Pro Evolution Soccer (PES) 2001-2012 Gran Turismo 4, te noviji dijelovi Tekkena koji se i dan danas igraju. Ukratko, konzola je u svoje vrijeme bila najtraženija te najpopularnija konzola kod svih igrača.

Novije Playstation konzole kao što su

PlayStation 3 i PlayStation 4 posjeduje skoro svaki čovjek koji voli igrice. Novije konzole također su proslavljene zbog poznatih igrica kao što su GTA 5, FIFA 15,16,17, a isto tako i naslove koje su imali prošle konzole samo u novijem izdanju.

PlayStation 4 je trenutno najnovija konzola koja je puštena u prodaju, 2014-te godine, a očekuje se nova PlayStation konzola tek za 5-6 godina. Mnoga današnja djeca vole najnovije igre kao što su Battlefield, Overwatch, Uncharted, GTA, Rocket League itd... te zato žele da imaju sve najnovije igre i konzole. Sve u svemu, tko voli nek izvoli!

Nando Madunić, 6. razred
Nediljko Šitum, 8. razred

MINECRAFT

Minecraft je open world igra. Igra se tako što se preživljava u okrutnom svijetu. Izdana je 2006 godine i izdao ju je Mojang. Može se igrati singleplayer, multiplayer i na serverima. Jako je zanimljiva jer možeš izgraditi što god želiš, zgrade, farme. Često je igram i uživam graditi s prijateljima naš virtualni svijet.

Luka Mihael Zelić, 5. razred

Twist na bazenu

Intervju s vaterpolistom

Andelo ŠETKA

Napadač

S koliko godina si naučio plivati?

Naučio sam plivati dosta rano, s nekih 4 godine otprilike.

Zašto si se počeo baviti sportom, zašto baš vaterpolom?

Od malena me sport zanimao. Trenirao sam nogomet, a prije vaterpola trenirao sam plivanje oko godinu i pol. Vaterpolo mi se sviđao jer tu nije bilo samo plivanje već igra s loptom. Nekako sam preferirao loptačke sportove.

Koji ti je prvi klub u kojem si igrao?

Moj prvi klub je *Jadran* iz Splita u kojem sam počeo trenirati i zaigrao za prvu momčad s nepunih 16 godina. Do 22. godine

igrao sam za *Jadran*, nakon toga igrao sam za crnogorski *Primorac* 4 sezone, a onda u riječkom *Primorju* 5 sezona, a ove godine prešao sam u talijansku *Romu* iz Rima.

Imaš li tremu prije utakmica?

Trema je sastavni dio svakog čovjeka pa tako i sportaša. Mislim da svatko tremu osjeća bar na neki način, kako učenik prije ispita tako i sportaš prije natjecanja. Sigurno da je s važnošću natjecanja i trema veća, al sve to nestaje s početkom natjecanja.

Koliko medalja imaš i ima li koja neko posebno značenje?

Ne znam točan broj medalja, re-

Srebrna medalja — OI u Rio de Janeiru 2016.

cimo nekih 60-ak. Svaka medalja je podsjetnik na neki trud i rad koji se isplatio na kraju, a posebne su možda one koje su bile u

početku, kao prva medalja koju sam osvojio s 10 godina te sigurno olimpijska medalja koja je recimo kruna neke dosadašnje karijere.

Kakav ti je bio osjećaj kada si čuo da ćeš igrati za reprezentaciju?

Prvi put sam zaigrao za reprezentaciju još davne 2006. na europskom prvenstvu u Beogradu te sam zaista bio ponosan jer sam bio jako mlad.

Koja ti je bila najdraža utakmica?

Nisam zapravo razmišljao o najdražoj. Teško je izdvojiti jednu ili više njih, jer svaka nekako ima svoju posebnost i svaka mi je draga na svoj način, sigurno da su pobjede ljepše od poraza.

Jesi li ikada htio odustati?

Iskreno, nikada nisam htio odustati jer sam po prirodi takav da kad nešto odlučim i želim, idem, ma koliko teško bilo. Bilo je teških trenutaka kad bih se zapitao ima li smisla nastaviti. Toliko odricanja, odvojenosti od obitelji, toliko teškog fizičkog rada koje košta zdravlja, ali to nekako brzo prođe i nastaviš gdje si stao.

Jesu li ti se roditelji slagali s odabirom sporta?

Roditelji su mi uvijek bili podrška za bavljenje sportom jer to je zaista jedan poseban osjećaj. Ali, mojim roditeljima škola je uvijek bila na prvom mjestu. I dok sam bio dobar u školi nije bilo problema za istovremeno bavljenjem sportom. Kako sam naučio organizirati svoje vrijeme tako sam istodobno trenirao dva puta dnevno i nisam nikada imao problema u školi.

Navijaš li za Hajduk ?

Za Hajduk se ne navija, za Hajduka se živi :)

Jedeš li ikad nezdravu hranu?

Pojedem tu i tamo nezdravu hranu, teško je odoljeti, ali to je stvarno u malim količinama jer pored tolike zdrave hrane zašto bismo jeli nezdravo.

Jesi li volio školu?

Pa ne mogu reći da sam je volio, ali nije mi išla loše pa nije ni da je nisam volio. Zapravo u školu mi se najteže bilo ustati rano ujutro, ali ostalo mi zaista nikada nije zadalvalo probleme. Sada, kada prođem pored škola promislom kako je to bio zaista lijep period.

S koliko si prolazio?

Osnovnu školu sam prolazio s odličnim svih 8 razreda i onda sam upisao opću gimnaziju gdje sam bio vrlo dobar. Nakon toga upisao sam visoku školu Poslovnog up-

ravljanja u Rijeci i tu sam imao vrlo dobar prosjek.

Koji ti je bio najdraži predmet?

Išao sam na natjecanja iz Matematike i zaista sam uživao rješavati 'kobasice' i matematičke zagonetke. Također, volio sam učenje stranih jezika, i što sam stariji to sam uvjereniji da su jezici zapravo bogatstvo jer gdje god dođeš poznavanjem jezika si bliže narodu.

Podrijetlom si iz Ciste Velike, voliš li dolaziti ovdje?

Iako sam rođen i odrastao na ulicama Splita, oduvijek sam se osjećao kao da sam i Čišćanin jer tako sam odgajan. Naravno da volim dolaziti u Cistu, tu je moja obitelj, baka i stric i mnogi drugi ljudi koje poznajem i koji su mi dragi. Zapravo, tu su moji korijeni i tu ću uvijek rado dolaziti i osjećati se kao svoj na svome. Sad trenutno dok se bavim sportom nemam baš vremena, ali sigurno kad prestanem bit će više slobodnog vremena za češće posjete.

Što bi poručio našim učenicima i hoćeš li nas posjetiti?

Moja poruka bila bi svim mladima da ulažu sve u svoje znanje, jer svako ulaganje u znanje najveće je bogatstvo. Znanje nitko ne može uzeti, dok je sve materijalno prolazno. Također poručio bih da se bave sportom. Sport je predivan, spaja ljude i mlade na

pozitivan način i stječu se poznanstva i prijateljstva koja ostaju za čitav život.

Često sam razmišljao kako bih organizirao klub za djecu koja žive u Cisti i u svim okolnim selima, od Trilja do Imotskog, da barem jedanput ili dvaput tjedno mogu otići na satove plivanja i ronjenja. Kad već nema nikakav bazen bliže, barem se organizirati pa odlaziti u Split. Kad jednom prestanem igrati sigurno će to biti jedna moja mala misija, ako ne za vas sada, barem za buduće generacije. A što se tiče mog dolaska u Cistu rado bih došao i nema nikakvog problema, samo

kad se uspiju uskladiti vaše i moje obveze, s obzirom da sada živim u Italiji i veći dio godine provodim u Rimu.

Marija Pleić, 7. razred

Sasvim sam popubertetio

Zabavni kutak

Sve se vraća sve se plaća

216 26 11909 216 26 11909

Strip izradile:
Tamara Madunić, 7. razred
Sara Madunić, 8. razred

Velik sam bio
dok sam bio dijete
T. Ujević

